

КАПИТАЛ

Капитал pisma@capital.bg

Ами ако...

С едно кликуване на мишката Сергей Станишев гласува "за" поредния документ, внесен за обсъждане от правителството, и се загледа в трафика по жълтите павета...

Вече втора година министрите не се събираха да заседават в точен час, а документите се обсъждаха и одобряваха само във високоскоростната вътрешна мрежа. Ако кабинетът имаше нужда да обсъди нещо, се свързваха с видеовръзка и така ефективността се беше повишила няколко пъти и печелеха много време.

Сравнително новите коли бавно минаваха по ларгото между президентството и Министерския съвет и Станишев си припомни успеха на кампанията за смяна на автомобилния парк. Правителствената програма стимулираше купуването на нови автомобили с малки двигатели, за да се намали замърсяването на въздуха.

Станишев си взе чаша билков чай от бюрото и се сети как преди това колите бяха или 10-годишни таралясници, или свръхлюксозни лимузини. "Добре, че навреме спряхме корупцията и схемите от черната и сива икономика", помисли си той. Премиерът помнеше как в началото на мандата един студент по икономика му беше казал превъзбудено: "В България всичко е схема – ако искаш да правиш пари, трябва да крадеш..." Станишев си представи разрухата, която щеше да преобладава, ако това беше продължило, и въздъхна с облекчение. Реформата в МВР и съдебната система беше дала бързо резултат. Първо се създаде служба за борба с корупцията, която прочисти полицията, а след това работата беше организирана по различен и много по-ефективен начин. Това позволи корупцията в държавната администрация, съдебната система и политиката да бъде почти ликвидирана и така много "схеми" бяха завинаги затворени. Да, наистина, в борбата паднаха и много партийни другари, но резултатът си заслужаване. Най-кризисният момент беше след разкриването на мащабна схема, в която влизаха доста високопоставени политици от по-малкия коалиционен партньор. Това замалко да събори правителството, но в крайна сметка всички разбраха, че развалянето на коалицията няма да спаси никого от затвора, и кабинетът оцеля.

Разгромът на корупцията позволи и честното разпределяне на парите от еврофондовете. Така вместо в партийните каси и сметките на близката до политиците олигархия средствата бяха инвестирани в това, което трябва. Бяха построени магистрали, високоскоростни железопътни линии...

Фирмите вече получаваха бързо надвнесения ДДС, понеже максимално възможният срок за възстановяване беше сведен до един месец, а обичайно данъкът се възстановяваше за седмица. Изрядните данъкоплатци дори имаха привилегията да си възстановяват ДДС незабавно, а контролът да бъде последващ, което стимулираше повече бизнесмени да изпълняват коректно законовите изисквания.

След като изпи чашата си с чай, Станишев небрежно разлисти последният брой на Economist, където на първа страница стоеше заглавието: "България - за поредна година най-доброто място за правене на бизнес". Авторът на статията - някакъв английски журналист - с явна жлъч изброяваше по-мащабните инвестиции на зелено, които страната беше привлякла през изминалата година. Компании като Toyota, Airbus и Panasonic бяха избрали именно България заради ниските данъци, липсата на корупция, отличната инфраструктура, удобното географско положение и квалифицираната работна ръка. Запазвайки валутния борд, страната беше на прага да бъде приета предсрочно в еврозоната, което още повече внасяше сигурност у чуждестранните инвеститори. Заради безспорните успехи името на младия български премиер беше сред фаворитите за нов шеф

на еврокомисията.

"Да... - каза си Станишев - мисля, че заслужихме втори мандат." След това реши да влезе в twitter и да напише на хилядите хора, които го следяха там: "Да си свършиш добре работата – безценно..."

Този текст е написан заедно с читателите на "Капитал", които бяха така любезни [да споделят неосъществените си мечти](#).